

ДИРЕКТИВА № 89/48/ЕИО НА СЪВЕТА
от 21 декември 1988 година

**относно обща система за признаване на дипломи за висше образование,
присъдени след завършване на професионално образование и обучение с
минимална продължителност от три години (89/48/ЕИО)**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност и по-специално член 49, член 57, параграф 1 и член 66,

като взе предвид предложението на Комисията²,

в сътрудничество с Европейския парламент³,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет⁴,

като има предвид, че по силата на член 3, алинея "в" от Договора, премахването на преградите между държавите-членки пред свободното движение на лица и услуги съставлява една от целите на Общността; че по отношение на гражданите на държавите-членки това означава в частност възможността да упражняват професия като самостоятелно заети лица или като наети в държава-членка, която е различна от тази, в която са придобили професионалните си квалификации;

като има предвид, че досега приетите от Съвета разпоредби, по силата на които държавите-членки признават взаимно и с оглед на професионални цели дипломите за висше образование, издадени на тяхна територия, засягат само няколко професии; че равнището и продължителността на образованието и обучението, които обуславят достъпа до тези професии, са регулирани по сходен начин във всички държави-членки или са били предмет на минимално хармонизиране, необходимо за въвеждането на секторни системи за взаимно признаване на дипломи;

като има предвид, че с оглед да се отговори бързо на очакванията на гражданите на страните от Общността, които притежават дипломи за висше образование, присъдени след завършване на професионално образование и обучение издадени в друга държава-членка, различна от тази, в която желаят да упражняват своята професия, следва да се въведе също друг начин за признаване на тези дипломи, който да даде възможност на заинтересованите да упражняват всички професионални дейности, за които в приемащата държава-членка се изисква завършено образование и обучение след средното образование, при условие че те притежават такава диплома, която ги подготвя за тези дейности, която е присъдена след завършването на курс на обучение с

² ОВ С № 217, от 28.8.1985 г., стр. 3 и

ОВ С №143, от 10.6.1986 г., стр. 7

³ ОВ С №345 от 31.12.1985г., стр. 80 и

ОВ С №309 от 5.12.1988 г.

⁴ ОВ С №75 от 3.4.1986 г., стр. 5

минимална продължителност три години и която е издадена в друга държава-членка;

като има предвид, че този резултат може да се постигне чрез въвеждането на обща система за признаването на дипломите за висше образование, присъдени след завършването на професионално образование и обучение с минимална продължителност от три години;

като има предвид, че за тези професии, за чието упражняване Общността не е определила минимално равнище на квалификация, държавите-членки си запазват правото да определят това равнище с цел да гарантират качеството на услугите, предоставяни на тяхна територия; че въпреки това те не могат, без да нарушат задълженията си по член 5 от Договора, да изискат от гражданин на друга държава-членка да придобие квалификации, които те обикновено определят само като се позовават на дипломите, издавани по тяхната национална образователна система, докато заинтересованото лице вече е получило всички или част от тези квалификации в друга държава-членка; че поради това всяка приемаща държава-членка, в която е регулирана дадена професия, се задължава да вземе под внимание квалификациите, придобити в друга държава-членка, и да определи дали тези квалификации отговарят на квалификациите, които заинтересованата държава-членка изисква;

като има предвид, че е необходимо сътрудничество между държавите-членки, което да ги улесни при изпълняването на тези задължения; че следователно трябва да се определят начините за уреждането на това сътрудничество;

като има предвид, че трябва да се определи понятието “регулирана професионална дейност”, така че да се отчетат различните национални социологически реалности; че като такава се приема не само професионалната дейност, достъпът до която в една държава-членка е подчинен на притежаването на диплома, но също така тази, до която достъпът е свободен, когато се упражнява под професионално звание, запазено за тези, които притежават определена квалификация; че професионалните сдружения или организации, които присвояват на своите членове такива звания и които са признати от официалните органи, не могат да се позовават на своя частен характер, за да се въздържат да прилагат предвидената от настоящата директива система;

като има предвид, че също така е необходимо да се определят характеристиките на професионалния стаж или на стажа за приспособяване, които приемащата държава-членка може да изисква от заинтересованото лице, освен дипломата за висше образование, когато неговите квалификации не отговарят на изискваните от националните разпоредби;

като има предвид, че вместо стажа за приспособяване може да се въведе изпит за правоспособност; че ефектът и от единия, и от другия ще бъде подобряване на съществуващото положение в областта на взаимното признаване на дипломите между държавите-членки и следователно улесняване свободното движение на лица вътре в Общността; че тяхната функция е да преценят правоспособността на мигранта, който е лице, получило професионална подготовка в друга държава-членка, да се приспособи към новата си професионална среда; че от гледна точка на мигранта предимството на изпита за правоспособност е съкращаване на периода на приспособяване; че по начало изборът между стаж за приспособяване и изпит за правоспособност трябва да се прави от мигранта; че въпреки това естеството на някои професии е такова, че следва да се разреши на държавите-членки при определени условия да налагат

или стаж, или изпит; че в частност различията между правните системи на държавите-членки, независимо от различното им значение в отделните държави-членки, дават основание за специални разпоредби, тъй като обучението, удостоверявано с диплома, свидетелства или с други документи в областта на правото на държавата-членка по произход по начало не обхваща правните познания, които се изискват в приемащата държава-членка, що се отнася до съответната правна област;

като има предвид, че освен това общата система за признаване на дипломите за висше образование няма за цел нито да промени правилата, включително онези, отнасящи се до професионалната етика, които се прилагат спрямо всяко лице, което упражнява професия на територията на друга държава-членка, нито да освободи мигрантите от спазването на тези правила; че тя предвижда само подходящите мерки, които дават възможност да се гарантира, че мигрантът спазва професионалните правила в приемащата държава-членка;

като има предвид, че член 49, член 57, параграф 1 и член 66 от Договора възлагат на Общността компетенциите да приема разпоредбите, необходими за въвеждането и функционирането на такава система;

като има предвид, че общата система за признаване на дипломите за висше образование по никакъв начин не накърнява прилагането на член 48, параграф 4 и член 55 от Договора;

като има предвид, че една такава система, като укрепва правото на европейския гражданин да използва своите професионални умения във всяка държава-членка, същевременно доразвива и укрепва неговото право да придобива такива умения там, където той желае;

като има предвид, че след известен период на прилагане трябва да се направи оценка на ефикасността от действието на тази система, в частност с оглед да се определи доколко тя може да се усъвършенства или да се разшири нейният обхват,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

По смисъла на настоящата директива :

а) *“диплома”* е всяка диплома, свидетелство или друг документ, удостоверяващ официална квалификация, или всяка съвкупност от такива дипломи, свидетелства и други документи:

- които са присъдени от компетентния орган в държава-членка, определен като такъв от законовите, подзаконовите или административните разпоредби на тази държава,

- които показват, че титулярът успешно е завършил курс на образование и обучение след средното образование с минимална продължителност от три години или с еквивалентна продължителност в извън редовна /друга форма на обучение, в университет или във висше училище, или в друго учебно заведение с равностойно ниво на обучение и, при необходимост, че е завършил успешно професионалното обучение, което се изисква в допълнение към курса на образование и обучение след средното образование, и

- от които е видно, че титулярът притежава изискваните професионални квалификации за достъп или за упражняване на регулираната професия в тази държава-членка,

доколкото образованието, за което е издадена тази диплома, свидетелство или друг документ, удостоверяващ официална квалификация, в преобладаващата си част е получено в Общността, или доколкото неговият титуляр има професионален стаж от три години, удостоверен от държавата-членка, която е признала неговата диплома, свидетелство или друг документ, удостоверяващ официална квалификация, издаден в трета страна.

Приема се за диплома по смисъла на първа алинея всяка диплома, свидетелство или друг документ, удостоверяващ официална квалификация, или всяка съвкупност от такива дипломи, свидетелства или други документи, удостоверяващи официална квалификация, които са присъдени от компетентните органи на държава-членка, доколкото тя удостоверява образование и обучение, което е придобито в Общността и е признато от компетентния орган на тази държава-членка, че има равностойно равнище и дава същите права за достъп или за упражняване на регулирана професия;

б) *“приемаща държава-членка”* е държавата-членка, в която гражданин на държава-членка е подал молба да упражнява професия, регулирана от нея, без да е получил там дипломата, на която се позовава, или без да е упражнявал там първоначално въпросната професия;

в) *“регулирана професия”* е дейността или съвкупността от регулирани професионални дейности, които съставляват тази професия в държава-членка;

г) *“регулирана професионална дейност”* е професионалната дейност, достъпът до която или нейното упражняване, или условията и редът за упражняване в една държава-членка са подчинени, пряко или непряко, от законовите, подзаконовите или административните разпоредби, на притежаването на диплома. В частност условия и ред за упражняване на регулирана професионална дейност са:

- упражняването на дейност под професионално звание, доколкото притежаването на това звание е разрешено единствено на притежателите на диплома, определена от законовите, подзаконовите или административните разпоредби;

- упражняването на професионална дейност в областта на здравеопазването, доколкото националният режим подчинява възнаграждението и/или заплащането на тази дейност на притежаването на диплома.

Когато не се прилага първата алинея, приема се за регулирана професионална дейност професионалната дейност, която се упражнява от членовете на сдружение или организация, чиято цел е да насърчава и да поддържа високо равнище във въпросната професионална област и която с оглед постигането на тази цел е призната от държавата-членка под специална форма, и

- издава диплома на своите членове,

- изисква спазването на професионални правила, установени от нея, и

- им предоставя правото да се ползват от звание, съкращение или качество, което съответства на тази диплома.

Неизчерпателен списък на сдруженията или организациите, които към момента на приемането на настоящата директива отговарят на условията по алинея втора, се съдържа в приложението. Винаги, когато държава-членка признава сдружение или организация, визирано във втора алинея, тя уведомява за това Комисията, която публикува тази информация в “Официален вестник” на Европейските общности;

д) “*професионален стаж*” е действителното законно упражняване на съответната професия в държава-членка;

е) “*стаж за приспособяване*” е упражняването на регулирана професия, което се осъществява в приемащата държава-членка под контрола на квалифициран професионалист и евентуално се придружава от допълнително обучение. Стажът подлежи на оценка. Условията и редът за стажа и неговата оценка, както и статутът на стажанта-мигрант се определят от компетентния орган на приемащата държава-членка;

ж) “*изпит за правоспособност*” е проверката на професионалните познания на молителя с цел е да се оцени правоспособността на молителя да упражнява регулирана професия в тази държава-членка.

С оглед провеждането на този изпит компетентните органи съставят списък на областите, които чрез сравнение между образованието и обучението, изисквано в тяхната държава, и това, получено от молителя, не са обхванати от дипломата или от другите документи, удостоверяващи официална квалификация, на които молителят се позовава.

Изпитът за правоспособност трябва да отчита факта, че молителят е професионалист, получил квалификация в държава-членка по произход или по местопребиваване. Той обхваща области, които се избират измежду фигуриращите в списъка и чието познаване е съществено условие за способността да се упражнява професията в приемащата държава-членка. Този изпит може също така да обхваща познаването на деонтологията, която се прилага за съответните дейности в държавата-членка. Условията и редът на изпита за правоспособност се определят от компетентните органи на споменатата държава при спазване на правилата на достиженията на правото на ЕС.

Статутът на молителя в приемащата държава-членка, който желае да се подготви за изпита за правоспособност в тази държава-членка, се определя от компетентните органи на тази държава.

Член 2

Настоящата директива се прилага за всеки гражданин на държава-членка, който желае да упражнява като самостоятелно заето или като наето лице регулирана професия в приемаща държава-членка .

Настоящата директива не се прилага за професиите, предмет на специална директива, която установява взаимното признаване на дипломите между държавите-членки.

Член 3

Когато в приемащата държава-членка достъпът или упражняването на регулирана професия са подчинени на притежаването на диплома, компетентният орган не може поради липса на достатъчна квалификация да откаже на гражданин на държава-членка да има достъп или да упражнява тази професия при същите условия като местните граждани:

а) ако молителят притежава диплома, която се изисква от друга държава-членка за достъп или за упражняване на същата тази професия на нейна територия и която е присъдена в държава-членка, или

б) ако молителят е упражнявал на пълно работно време тази професия в продължение на две години през последните десет години в друга държава-членка, която не регулира тази професия по смисъла на член 1, буква в) и член 1, буква г), първа алинея, притежавайки документ, удостоверяващ една или повече формални квалификации:

- който е присъден от компетентния орган на държава-членка, определен в съответствие със законовите, подзаконовите или административните разпоредби на тази държава,

-

- който показва, че титулярът успешно е завършил курс на образование и обучение след средното образование с минимална продължителност от три години или с еквивалентна продължителност в извън редовна /друга форма на обучение, в университет или във висше училище, или в друго учебно заведение с равностойно ниво на обучение и, при необходимост, че е завършил успешно професионалното обучение, което се изисква в допълнение към курса на образование и обучение след средното образование, и

- които са го подготвили за упражняването на тази професия.

По смисъла на първа алинея за документ, удостоверяващ официална квалификация, се приема всяка официална квалификация или съвкупност от формални квалификации, присъдени от компетентния орган на държава-членка доколкото са присъдени след успешно завършване на обучение, получено в Общността, и е признато за равностойно от тази държава-членка, при условие че това признаване е нотифицирано на останалите държави-членки и на Комисията.

Член 4

Член 3 не препятства приемащата държава-членка да изисква също така от молителя:

а) да докаже, че притежава професионален стаж, когато продължителността на обучението, на което се позовава по силата на член 3, букви "а" и "б", е по-малка с една година от изискваната в приемащата държава-членка. В този случай продължителността на изисквания професионален стаж:

- не може да надхвърля два пъти размера на недостигащия период на образование и обучение, когато недостигащият период се отнася за курса на образование след средното образование и/или за професионален стаж под контрола на ръководител на стажа и е завършил с изпит,

- не може да надхвърля периода на недостигащия професионален стаж, когато този стаж се отнася за професионална практика, осъществявана с помощта на квалифициран професионалист.

Що се отнася до дипломите по смисъла на член 1, буква а), последна алинея, продължителността на образованието и обучението, призната за равностойна, се определя както за образованието и обучението, дефинирани в член 1, буква а).

При прилагането на настоящата буква трябва да се има предвид професионалният стаж, визиран в член 3, буква б).

При всяко положение изискваният професионален стаж не може да надхвърля четири години;

б) да положи стаж за приспособяване в продължение на най-много три години или да се яви на изпит за правоспособност:

- когато полученото от него образование и обучение съгласно член 3, буква а) и б) обхваща области, които съществено се различават от тези, обхванати от дипломата, изисквана в приемащата държава-членка, или

- когато в предвидения в член 3, буква а) случай регулираната професия в приемащата държава-членка включва една или няколко регулирани професионални дейности, които не съществуват в регулираната професия в държавата-членка по произход или по местопребиваване на молителя и това различие се характеризира със специфично образование и обучение, изисквано в приемащата държава-членка, и обхваща области, които съществено се различават от тези, обхванати от дипломата, на която молителят се позовава, или

- когато в предвидения в член 3, буква б) случай регулираната професия в приемащата държава-членка обхваща една или повече регулирани професионални дейности, които не съществуват в професията, упражнявана от молителя в държавата-членка по произход или по местопребиваване, и това различие се характеризира със специфично образование и обучение, изисквано в приемащата държава-членка, и обхваща области, които съществено се различават от тези, обхванати от документа, удостоверяващ официална квалификация, на който молителят се позовава.

Ако приемащата държава-членка се възползва от тази възможност, тя трябва да предостави на молителя възможността да избира между стажа за приспособяване и изпита за правоспособност. За професиите, за чието упражняване се изисква точно познаване на националното право и чийто съществен и постоянен елемент е даването на съвети и/или оказването на помощ по националното право, приемащата държава-членка може чрез дерогиране на този принцип да изисква или стаж за приспособяване, или изпит за правоспособност. Ако приемащата държава-членка възнамерява да приложи дерогиране на възможността за избор на молителя за други професии, прилага се предвидената в член 10 процедура.

Въпреки това приемащата държава-членка не може да прилага кумулативно разпоредбите на параграф 1, буква а) и “б”.

Член 5

Без да се накърняват разпоредбите на член 3 и 4, всяка държава-членка има възможността да разреши на молителя, с оглед да се подобрят условията за приспособяването му към професионалната среда в тази държава, да изкара, на основата на равнозначност, частта от професионалния стаж, състояща се от професионална практика, осъществявана с помощта на квалифициран професионалист, която той не е положил в държавата-членка по произход или по местопребиваване.

Член 6

1. Компетентният орган на приемащата държава-членка, която подчинява достъпа до регулирана професия на представянето на доказателства за почтеност, морал или за необявяване в несъстоятелност, или която отлага или забранява упражняването на такава професия в случай на тежка професионална грешка или престъпление, приема като достатъчно доказателство за гражданите на държавите-членки, които желаят да упражняват тази професия на нейна територия, да представят документи, издадени от компетентните органи на държавата-членка по произход или по местопребиваване, от които е видно, че тези изисквания са удовлетворени.

Когато документите, визирани в първа алинея, не се издават от компетентните органи на държавата-членка по произход или по местопребиваване, те се заместват с клетвена декларация или в държавите-членки, в които не съществува такава клетвена декларация - с тържествена декларация, направена от заинтересованото лице пред компетентния съдебен и/или административен орган, или при необходимост пред нотариус или пред квалифициран професионален орган на държавата-членка по произход или по местопребиваване, който ще издаде удостоверение, доказващо тази клетва или тази тържествена декларация.

2. Когато компетентният орган на приемащата държава-членка изисква от гражданите на тази държава-членка, с оглед достъпа или упражняването на регулирана професия, документ за физическото или психическото здраве, тя приема като достатъчно доказателство в това отношение представянето на документ, който се изисква в държавата-членка по произход или по местопребиваване.

Когато държавата-членка по произход или по местопребиваване не изисква документ от такова естество за достъпа или упражняването на въпросната професия, приемащата държава-членка приема от гражданите на държавата-членка по произход или по местопребиваване удостоверение, издадено от компетентен орган на тази държава, съответстващо на удостоверенията на приемащата държава-членка.

3. Компетентният орган на приемащата държава-членка може да изисква документите или удостоверенията, визирани в параграф 1 и 2, да не са издадени преди повече от три месеца към датата на представянето им.

4. Когато компетентният орган на приемащата държава-членка изисква от гражданите на тази държава-членка полагането на клетва или тържествена декларация за достъпа или за упражняването на регулирана професия и в случая, когато формата на тази клетва или декларация не може да се използва от

гражданите на останалите държави-членки, тя следи на заинтересованите лица да се предостави подходяща и равностойна форма.

Член 7

1. Компетентният орган на приемащата държава-членка признава на гражданите на държавите-членки, които отговарят на условията за достъп и за упражняване на регулирана професия на негова територия, правото да носят професионалното звание на приемащата държава-членка, което съответства на тази професия.

2. Компетентният орган на приемащата държава-членка признава на гражданите на държавите-членки, които отговарят на условията за достъп и за упражняване на регулирана професия на нейна територия, правото да използват своето законно придобито научно звание в държавата-членка по произход или по местопребиваване и евентуално неговото съкращение на езика на тази държава. Приемащата държава-членка може да изисква това звание да бъде последвано от наименованието и мястото на установяване на учебното заведение, или на изпитващия орган, които са го присъдили.

3. Когато в приемащата държава-членка дадена професия е регулирана от сдружение или организация, визирани в член 1, буква г), гражданите на държавите-членки имат право да използват професионалното звание или неговото съкращение, присвоено от тази организация или сдружение, ако представят доказателства за членство в споменатата организация или сдружение.

Когато сдружението или организацията подчиняват придобиването на членство на определени квалификации, те могат да ги изискват по отношение на гражданите на други държави-членки, които притежават диплома по смисъла на член 1, буква а) или на официална квалификация по смисъла на член 3, буква б), само в съответствие с предвидените в настоящата директива условия, в частност член 3 и 4.

Член 8

1. Приемащата държава-членка приема като достатъчно доказателство, че са изпълнени условията на член 3 и 4, свидетелствата и документите, издадени от компетентните органи на държавите-членки, които заинтересованото лице трябва да приложи като доказателство към молбата си за упражняване на съответната професия.

2. Процедурата за разглеждане на молбата за упражняване на регулирана професия трябва да приключи във възможно най-кратки срокове и да завърши с мотивирано решение на компетентния орган на приемащата държава-членка най-късно четири месеца, считано от подаването на пълното досие на заинтересованото лице. Решението или липсата на решение подлежат на съдебно обжалване по вътрешното право.

Член 9

1. Държавите-членки определят в предвидения в член 12 срок компетентните органи, оправомощени да разглеждат молбите и да вземат решенията, посочени в настоящата директива. Те уведомяват за това останалите държави-членки и Комисията.

2. Всяка държава-членка определя координатор на дейността на органите, визиращи в параграф 1, и уведомява за това останалите държави-членки и Комисията. Неговата роля е да съдейства за еднаквото спазване на настоящата директива по отношение на всички съответни професии. Към Комисията се създава координационна група, която се състои от координаторите, определени от всяка държава-членка, или от техен заместник, и се председателства от представител на Комисията.

Задачата на тази група е:

- да съдейства за прилагането на настоящата директива,
- да събира всяка информация, която е полезна за нейното прилагане в държавите-членки.

Тя може да провежда консултации с Комисията относно евентуалните изменения на действащата система.

3. Държавите-членки вземат мерки за предоставяне на необходимата информация за признаването на дипломите в рамките на настоящата директива. Те могат да бъдат подпомагани в тази задача от информационен център за академично признаване на дипломите и периодите на обучение, създаден от държавите-членки съгласно резолюцията на Съвета и на министрите на образованието от заседанието на Съвета на 9 февруари 1976 г.⁵ и при необходимост от съответните професионални сдружения и организации. Комисията предприема необходимите инициативи за осигуряване развитието и координирането на предаването на необходимата информация.

Член 10

1. Когато държава-членка възнамерява, прилагайки член 4, параграф 1, буква б), втора алинея, да не предоставя на молителя за професия по смисъла на настоящата директива да избира между стажа за приспособяване и изпита за правоспособност, тя незабавно предоставя на Комисията проекта на въпросната разпоредба. Същевременно тя уведомява Комисията за мотивите, поради които е необходимо да постанови такава разпоредба.

Комисията веднага запознава останалите държави-членки с проекта; тя може също така да проведе консултации по този проект с координационната група, визираща в член 9, параграф 2.

2. Без да се накърнява възможността на Комисията и на останалите държави-членки да представят възражения по проекта, държавата-членка може да приеме разпоредбата, само ако с решение Комисията не е представила възраженията си в срок от три месеца.

3. По молба на държава-членка или на Комисията държавите-членки ги уведомяват незабавно за окончателния текст на разпоредба във връзка с прилагането на настоящата директива.

Член 11

⁵ ОВ № С 38 от 19.2.1976 г., с. 1.
31989L0048 – ЦПР - РЕДАКТИРАН

Считано от изтичането на срока, предвиден в член 12, държавите-членки предават на Комисията, на всеки две години, отчет за прилагането на въведената система.

Освен общите постановки, този доклад съдържа статистическа извадка за приетите решения, както и описание на основните проблеми, свързани с прилагането на директивата.

Член 12

Държавите-членки приемат необходимите мерки, за да спазват настоящата директива, в срок от две години, считано от нейната нотификация⁶. Те незабавно уведомяват за това Комисията.

Те предоставят на Комисията текста на основните разпоредби от вътрешното право, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 13

Най-късно пет години след датата, посочена в член 12, Комисията ще представи на Европейския парламент и на Съвета доклад за състоянието на прилагането на общата система за признаване на дипломите за висше образование, присъдени след завършването на професионално образование и обучение с минимална продължителност от три години.

След провеждането на всички необходими консултации, тя ще представи по този повод своите заключения относно измененията и допълненията, които могат да се внесат във въведената система. Комисията представя в същото време предложения за усъвършенстване на съществуващите правни уредби с оглед да се улесни свободата на движение, правото на установяване и свободното предоставяне на услуги на лицата, визирани в настоящата директива.

Член 14

Държавите-членки са адресати на настоящата директива.

Съставено в Брюксел на 21 декември 1998 година

За Съвета:

В. Папандреу,

Председател

⁶ Настоящата Директива е нотифицирана на държавите-членки на 4 януари 1989 година 31989L0048 – ЦПР - РЕДАКТИРАН

ПРИЛОЖЕНИЕ

СПИСЪК НА ПРОФЕСИОНАЛНИТЕ СДРУЖЕНИЯ ИЛИ ОРГАНИЗАЦИИ, КОИТО
ОТГОВАРЯТ НА УСЛОВИЯТА ПО ЧЛЕН 1, БУКВА Г), ВТОРА АЛИНЕЯ

ИРЛАНДИЯ (1)

*The Institute of Chartered Accountants in Ireland*⁷

*The Institute of Certified Public Accounters in Ireland*⁸

*Institutions of Engineering of Ireland*⁹

Institution of Engineers of Ireland

Irish Planning Institute

ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО ВЕЛИКОБРИТАНИЯ

(1) Institute of Chartered Accounts in England and Wales

(2) Institute of Chartered Accounts of Scotland

(3) Institute of Chartered Accounts in Ireland

(4) Chartered Association of Certified Accountants

(5) Chartered Institute of Loss Adjusters

(6) Chartered Institute of Management Accountants

(7) Institute of Chartered Secretaries and Administrators

(8) Chartered Insurance Institute

(9) Institute of Actuaries

(10) Faculty of Actuaries

(11) Chartered Institute of Bankers

(12) Institute of Bankers in Ireland

(13) Royal Institution of Chartered Surveyors

⁷ Гражданите на Ирландия също са членове на следните сдружения и организации в Обединеното кралство Великобритания

Institute of Chartered Accountants in England and Wales

Institute of Chartered Accountants of Scotland

Institute of Actuaries

Faculty of Actuaries

The Chartered Institute of Management Accountants

Institute of Chartered Secretaries and Administrators

Royal Town Planning Institute

Royal Institution of Chartered Surveyors

Chartered Institute of Building

⁸ Единствено за целите на проверката на сметките

⁹

- (14) Royal Town Planning Institute*
 - (15) Chartered Society of Physiotherapy*
 - (16) Royal Society of Chemistry*
 - (17) British Psychological Society*
 - (18) Library Association*
 - (19) Institute of Chartered Foresters*
 - (20) Chartered Institute of Building*
 - (21) Engineering Council*
 - (22) Institute of Energy*
 - (23) Institution of Structural Engineers*
 - (24) Institution of Civil Engineers*
 - (25) Institution of Mining Engineers*
 - (26) Institution of Mining and Metallurgy*
- .

ДЕКЛАРАЦИЯ НА СЪВЕТА И НА КОМИСИЯТА

Към член 9, параграф 1

Съветът и Комисията се споразумяват, че ще се провеждат консултации с професионалните сдружения и висшите учебни заведения или те ще се привличат в процеса на вземане на решения по съответен начин.

- 27. Institution of Electrical Engineers*
- 28. Institution of Gas Engineers*
- 29. Institution of Mechanical Engineers*
- 30. Institution of Chemical Engineers*
- 31. Institution of Production Engineers*
- 32. Institution of Marine Engineers*
- 33. Royal Institution of Naval Architects*
- 34. Royal Aeronautical Society*

35. *Institute of Metals*

36. *Chartered Institution of Building Services Engineers*

37. *Institute of Measurement and Control*

38. *British Computer Society*

38. *British Computer Society*

38. *British Computer Society*